

Korte toespraak van de minister-president bij de herdenking van prof. mr. A.K. Koekkoek in de Eerste Kamer der Staten-Generaal, 26 april 2005

Mevrouw de voorzitter,

Vorige week maandag overleed Alis Koekkoek. Hij was lid van uw Kamer en hoogleraar staats- en bestuursrecht. Maar bovenal was hij een warm en meelevend mens.

Ik kende Alis Koekkoek goed. We hadden regelmatig contact. Ook tijdens zijn ziekte. Vorige maand bezocht ik hem nog. We hebben elkaar de hand geschud, gepraat en gezwegen. Dat bezoek was zeer waardevol.

Je klopte nooit tevergeefs aan bij Alis Koekkoek. Hij stond altijd voor mensen klaar met zijn adviezen. Tot het laatst toe toonde hij betrokkenheid bij anderen en bemoedigde hen. Ook ik heb dat mogen ervaren.

We hebben afscheid moeten nemen van een bijzonder kundig rechtsgeleerde. Zijn hele carrière is hij verbonden geweest aan de Universiteit van Tilburg. Eerst als wetenschappelijk medewerker, vanaf 1981 als hoogleraar staats- en bestuursrecht.

In de in memoriam op de website van de universiteit wordt Alis Koekkoek geroemd om zijn accurate en brede kennis van het staatsrecht. Hij heeft door zijn inhoudelijke kennis en zijn vele publicaties groot gezag verworven. Hij was een vakman.

Een vakman die bovendien de gave bezat om te communiceren. Vanaf het moment dat hij Tweede Kamerlid werd in 1994, wisten de media hem te vinden.

Hij wist ingewikkelde constitutionele vraagstukken op een rustige, heldere manier te analyseren, zonder zich van de wijs te laten brengen door de waan van de dag. Zijn vriendelijke en bescheiden houding gaven zijn woorden extra zeggingskracht.

‘Anders dan in de wetenschap is het in de politiek onvoldoende om gelijk te hebben. Gelijk krijgen, daar draait het om’, zei Alis Koekkoek in 1998.

Hij zal meer dan eens het spanningsveld hebben gevoeld tussen de hectiek van het politieke bedrijf enerzijds en zijn wetenschappelijke natuur, zijn zoektocht naar zorgvuldigheid anderzijds.

Zijn kwaliteiten pasten goed bij het werk en de functie van de Eerste Kamer als *chambre de réflexion*. Het is dan ook bijzonder te betreuren dat hij zijn vakmanschap maar zo kort ten dienste heeft kunnen stellen van deze Kamer.

Alis Koekkoek heeft veel voor de samenleving betekend. Terecht is hij in september 2004 voor zijn grote wetenschappelijke en maatschappelijke verdiensten geëerd door zijn benoeming tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau.

Zijn geloof was een bron van inspiratie en kracht voor Alis Koekkoek. ‘D’Almachtige is mijn Herder en Geleide’ stond er boven de rouwkaart. Zo beleefde hij het. Ook gedurende zijn ziekbed.

Deze gedachte kan voor zijn vrouw, kinderen en kleinkind een troost zijn bij het dragen van dit immense verlies. Wat zijn dochter afgelopen zaterdag bij de rouwdienst zei trof mij zeer: 'Wij zijn er nog niet aan toe om hem te missen'.

Ik denk dat dat voor ons allemaal geldt.